

wspólnotowym i została wyjaśniona w orzecznictwie Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej oraz że w związku z tym była ona oczywista, czy też oznacza to, iż z uwagi na wszczęcie nowego postępowania rozpatrywana kwestia nie została w pełni wyjaśniona i że w związku z tym nadal konieczne było wystąpienie do Trybunału o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym?

(¹) Dyrektywa Rady 2006/112/WE z dnia 28 listopada 2006 r. w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej (Dz.U. 2006, L 347, s. 1).

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság (Węgry) w dniu 13 sierpnia 2019 r. – Crewprint Kft. / Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatósága

(Sprawa C-611/19)

(2020/C 95/07)

Język postępowania: węgierski

Sąd odsyłający

Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Crewprint Kft.

Strona pozwana: Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatósága

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy krajowa wykładnia i krajowa praktyka – zgodnie z którymi organ podatkowy odmawia prawa [do odliczenia VAT] w odniesieniu do transakcji gospodarczej dokonanej między stronami na tej podstawie, że uznaje on formę stosunku prawnego między stronami (umowa o dzieło) za oszustwo ze względu na to, iż wiąże się ona z prawem do odliczenia i w związku z tym, na podstawie art. 1 ust. 7 [ogólnej ordynacji podatkowej] uznaje ją za działalność (działalność pośrednika), która nie daje prawa do odliczenia, zważywszy, iż w ocenie organu podatkowego celem zachowania stron jest uchylanie się od opodatkowania, gdyż działalność wykonywana przez odbiorcę faktury niekoniecznie [miała tę formę działalności gospodarczej], ponieważ ów odbiorca faktury mógł ją również wykonywać jako pośrednik – są zgodne z odpowiednimi przepisami dyrektywy 2006/112 (¹) [dotyczącymi odliczenia VAT] oraz z zasadą neutralności podatkowej? W tym kontekście, czy jako przesłankę zastosowania [odliczenia VAT] podatnicy mają obowiązek podatkowy wyboru jako formy działalności gospodarczej takiej, która nakłada na nich większe obciążenia podatkowe, czy też okoliczność, że podatnicy, korzystając z przysługującej im swobody zawierania umów i do celów niezwiązanych z prawem podatkowym, wybierają umowną formę działalności gospodarczej prowadzonej między nimi, która wywołuje również skutek przez nich niezamierzony i która polega na prawie do odliczenia podatku, stanowi nadużycie?
- 2) Czy krajowa wykładnia i krajowa praktyka – zgodnie z którymi w przypadku, gdy podatnik zamierzający skorzystać z prawa [do odliczenia VAT] spełnia materialne i formalne przesłanki [wspomnianego odliczenia] oraz podjął wymagane środki przed zawarciem umowy, organ podatkowy odmawia prawa do odliczenia VAT na tej podstawie, że uważa, iż utworzenie łańcucha jest ekonomicznie zbędne i w związku z tym stanowi nadużycie, ponieważ, mimo iż podwykonawca jest w stanie świadczyć usługi, powierza ich wykonanie innym podwykonawcom z przyczyn niezwiązanych ze zdarzeniem podatkowym, a także dlatego, że podatnik zamierzający skorzystać z prawa [do odliczenia VAT] w chwili przyjęcia zamówienia wiedział, iż ze względu na to, że jego podwykonawca wobec braku zasobów ludzkich i materialnych, zrealizuje świadczenie korzystając z własnych podwykonawców – są zgodne z odpowiednimi przepisami dyrektywy 2006/112 [dotyczącymi odliczenia VAT] oraz z zasadą neutralności podatkowej? Czy na odpowiedź ma wpływ okoliczność, że podatnik lub jego podwykonawca włączyli do łańcucha podwykonawcę, z którym mają bezpośredni związek lub z którym łączy ich związek osobisty lub organizacyjny (osobista znajomość, związek pokrewieństwa lub ten sam właściciel)?

- 3) Na wypadek udzielenia odpowiedzi twierdzącej na poprzednie pytanie, czy przesłanka ustalenia stanu faktycznego na podstawie obiektywnych okoliczności faktycznych jest spełniona w przypadku, gdy w postępowaniu, w którym organ podatkowy uznaje, że stosunki gospodarcze między podatnikiem zamierzającym skorzystać z prawa do [odliczenia VAT] i jego podwykonawcą są nieracjonalne i nieuzasadnione, opierając się wyłącznie na oświadczeniach części pracowników podwykonawcy, bez określenia, na podstawie obiektywnych okoliczności faktycznych, cech działalności gospodarczej stanowiącej przedmiot umowy, jej szczególnych okoliczności i danego kontekstu gospodarczego, bez wysłuchania osób zajmujących kierownicze stanowiska u podatnika i w przedsiębiorstwach będących podwykonawcami, które są częścią łańcucha, którym to osobom przysługują uprawnienia decyzyjne, a jeżeli tak, to czy ma znaczenie, czy podatnik lub uczestnicy łańcucha są w stanie wykonać świadczenie oraz czy konieczna jest interwencja biegłego w tym względzie?
- 4) Czy krajowa wykładnia i krajowa praktyka – zgodnie z którymi w przypadku, gdy spełnione są materialne i formalne przesłanki [odliczenia VAT] oraz przyjęto środki, których [w sposób rozsądny] można wymagać, organ podatkowy, opierając się na okolicznościach, które zgodnie z wyrokami Trybunału Sprawiedliwości nie uzasadniają [odmowy odliczenia VAT] i nie są obiektywne, uznaje, iż oszustwo podatkowe jest udowodnione, i odmawia prawa [do odliczenia VAT] wyłącznie dlatego, że okoliczności te występują jako całość u wystarczająco dużej liczby uczestników stwierdzonego łańcucha, którzy są objęci dochodzeniem – są zgodne z przepisami dyrektywy 2006/112 i z zasadą skuteczności?

(¹) Dyrektywa Rady 2006/112/WE z dnia 28 listopada 2006 r. w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej (Dz.U. 2006, L 347, s. 1).

Odwołanie od postanowienia Sądu (szósta izba) wydanego w dniu 11 czerwca 2019 r. w sprawie T-538/18, Sigrid Dickmanns/Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej, wniesione w dniu 23 sierpnia 2019 r. przez Sigrid Dickmanns

(Sprawa C-631/19 P)

(2020/C 95/08)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Wnosząca odwołanie: Sigrid Dickmanns (przedstawiciel: H. Tettenborn, Rechtsanwalt)

Druga strona postępowania: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej

Trybunał Sprawiedliwości Unii Europejskiej (szósta izba) w drodze postanowienia z dnia 5 lutego 2020 r. odrzucił odwołanie i obciążył stronę przegrywającą sprawę jej własnymi kosztami.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Szegedi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság (Węgry) w dniu 4 września 2019 r. – BAKATI PLUS Kereskedelmi és Szolgáltató Kft. / Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatósága

(Sprawa C-656/19)

(2020/C 95/09)

Język postępowania: węgierski

Sąd odsyłający

Szegedi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: BAKATI PLUS Kereskedelmi és Szolgáltató Kft.

Strona przeciwna: Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatósága